

brugsjord. Og her er det de gældende grænseværdier, der er afgørende.

Fritaget for afgift foreslås homogene biprodukter og affaldsprodukter, der ved forbrænding indgår i virksomhedernes produkter.

Cheminova, som er et af DI's medlemmer, fremstiller et gødningsprodukt kaldet »Cheminova-fosfat«. Produktet fremstilles på grundlag af slam fra virksomhedens renseanlæg, der har en sådan karakter, at det kan anvendes direkte som råvare i gødningsindustrien.

Som et led i produktionsudviklingen planlægger virksomheden i samarbejde med Kemira at etablere et såkaldt kalcineringsanlæg, hvorved produktet underkastes en varmebehandling, således at den organiske fraktion fjernes. Der forventes behandlet ca. 22.000 ton tørstof pr. år.

DI opfatter denne proces som forarbejdning af et homogent biprodukt og vurderer derfor, at processen ikke vil være omfattet af den kommende afgift på forbrænding af slam. Lovforslaget er ikke klart på dette punkt, men det ville være åbenlyst urimeligt, hvis den beskrevne proces blev pålagt afgift.

Miljømæssige konsekvenser

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at hensigten er at understøtte regeringens prioritering på affaldsområdet.

Både de ovenfor anførte bemærkninger og andre eksempler viser efter DI's opfatelse, at

der er negative miljømæssige konsekvenser af forslaget. F.eks. vil loven hæmme anvendelsen af kutterspåner til spånpladeproduktion, således at råvarer af god kvalitet anvendes til afgiftsfri forbrænding. Spånpladeproduktionen bliver dermed af konkurrencemæssige grunde tvunget til at anvende råvarer af dårligere kvalitet, som ville være blevet belagt med afgift, såfremt de blev forbrændt. Afgiften har således en meget u hensigtsmæssig indvirkning på anvendelsen af både primære og sekundære råvarer og er i direkte modstrid med regeringens affaldspolitik.

Erhvervmæssige konsekvenser

Det fremgår af bemærkningerne, at kompensationsordningerne til genanvendelsesvirksomheder, som f.eks. papirproduktion og genbrug af skrot, opretholdes med uændrede takster, dvs. at der kompenseres 120 kr. pr. ton til forbrænding og 155 kr. pr. ton til deponi, svarende til at virksomhedernes egenbetaling udgør 40 kr. pr. ton.

Med de øgede afgiftstakster, der foreslås indført pr. 1. januar 1997, vil virksomhedernes egenbetaling øges til 90-140 kr. pr. ton til forbrænding og 180 kr. pr. ton til deponi, altså en stigning på flere hundrede procent.

Dette medfører en uacceptabel usikkerhed for de berørte virksomheder. DI må derfor anmode om, at der snarest muligt findes en acceptabel løsning også på den problemstilling.